

Tractatvs De Pensionibvs Ecclesiasticis

Tonduti, Pierre François de

Lugduni, 1671

Cap. XXX. Electionem personarum ad quas potest translatio fieri pensionis non posse fieri in vim vltimæ voluntatis per deputatos, nisi viuet deputate. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98356](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98356)

Tract. de Pensionib. Ecclesiast. Cap. XXX. 79

facta, si opponatur secundam translationem non subsistere tanquam erroneam, utpote quod in ea interuenit error ob falsam expressionem prae bendarum, super quibus pensiones reseruatae sunt; praesertim si constet de mente concedentis; tum quia hoc casu, etiam si actus esset nullus, tamen ex eo oriretur declaratio voluntatis: quandoquidem liget actus nullus non possit sortiri effectum quoad principalem dispositionem, tamen sortitur quoad declarationem voluntatis: per text. in l. fin. ff. de reb. eorum

qui sub tutel. l. 2. C. de confirmand. tutor. l. 2. ff. de fidei commiss. libertat. Mant. de coniectur. ultim. volunt. lib. 3. titul. 20. numer. 1. & sequenti. ¶ tum quia error in nomine praebendae non reddit nullam translationem pensionis, si aliunde constet de mente & intentione Summi Pontificis concedentis: atque ita per vtramque rationem decusum fuit de cision. 281. part. 1. recent. videlicet ex prima ratione numer. 7. & ex secunda per totam illam decisionem.

C A P V T X X X.

A R G V M E N T V M.

LECTIONEM personarum, in quas fieri potest translatio pensionis per ultimam voluntatem, non posse fieri per deputatos, nisi fiat viuente deputante. Quomodo rescribatur in commissione ad fauorem translatarij petita, siue agatur iudicio possessorio, siue via executiua. Quomodo verum sit, pensionum translatam, esse nouam pensionem? In pensionis translatione non esse faciendam expressionem iurispatronatus laicalis, nec aliarum pensionum super eodem beneficio antea impositarum, etiam si agatur de iure patronatus Regio, nec etiam litis pendens. Et vtrum facta pensionis translatione, obligationes & fideiussiones extinguantur.

S V M M A R I V M.

- 1 Nominatio persona translatarij facta in vim ultimae voluntatis, post mortem transferre volentis, non subsistit.
- 2 Electio persona incerta de certis potest testamento committi.
- 3 Nudum factum alteri testamento committi potest, sed non arbitrium quod ex legis potestate, vel ex natura rei competit.
- 4 Possessio transferentis non inuauat translatarium in possessorio iudicio.
- 5 Quando translatarius inuentat viam executiuam, si aduersarius appelleret, vel de nullitate dicat, rescribitur cum clausula, sine retardatione solutionis. Limita vt num. 15.
- 6 Pensio translata non est eadem pensio, sed noua. Intellige vt infra num. 13. & 28.
- 7 Translatarius non habet ius a transferente, sed a Papa.
- 8 Translatarius non potest uti accessione transferentis.
- 9 Cessionarius commoditatis pensionis vitur iure cedentis.
- 10 Extinctio momentanea considerabilis non est.
- 11 Solutio momentanea non suffragatur.
- 12 Renunciatio etiam in fauorem alterius non infert additionem hereditatis.
- 14 Quibus in casibus pensio translata non indigeat iustificacione.
- 15 Gratia translationis indiget iustificacione, & in illa non apponitur clausula commissionis sine retardatione.
- 16 Quando notorie constat de non iure translatarij, commissio datur absque clausula sine retardatione.
- 17 In concessione translationis pura datur executio, nec retardatur per oppositiones, aut appellationes.
- 18 Translatio non habet viam executiuam nisi vigore litterarum Apostolicarum.
- 19 Translatarius per contractum est potius cessionarius, & debet agere ex iure cedentis.
- 20 Via executiua non datur cessionario, nisi cedens seu

- transferens fuerit in possessione exigendi.
- 21 Si pensio aut census annuus debeatur Ecclesiae, successor potest petere manutentionem nomine suae Ecclesiae, quae semper possidet.
- 22 Translatario, quando abest remedium manutentionis datur remedium immisionis.
- 23 Clausula dummodo pensiones medietatem fructuum non excedant, quando faciat gratiam conditionalem.
- 24 Clausula accedente consensu Patroni laici, non refertur ad reservationem pensionis, sed ad prouisionem beneficij.
- 25 In alienatione bonorum Ecclesiae Patroni consensus non requiritur.
- 26 In translatione pensionis non debet de necessitate fieri expressio iurispatronatus etiam laicalis.
- 27 In translatione pensionis non est necesse fieri expressionem aliarum pensionum, iam antea super eodem beneficio impositarum.
- 28 Per translationem pensionis nullum nouum gravamen Ecclesiae imponitur.
- 29 Supradicta ampliantur vt procedant etiam in iure patronatus Regio.
- 30 Litis pendens mentio non debet fieri de necessitate in pensionis translatione.
- 31 Translatio non requirit consensum Titularis, nec exigit causae cognitionem.
- 32 Non obstante pensionis translatione obligationes & fideiussiones subsistunt.
- 33 Translatio est valida quamuis non fuerit intimata Titulari; & quomodo hoc procedat.

NOTANDVM est, illud, quod diximus superius, videlicet cap. 28. num. 13. translationem ex Pontificia concessione fieri posse per actum ultimae voluntatis, sic intelligendum esse vt locum habeat, quando translatio fit per se, non autem quando actus ultimae voluntatis mortuo disponente exercetur per tertiam personam: hoc enim casu non valet electio & nominatio translatarij facta per Tertium, in vim talis dispositionis: prout euenit post mortem clare mem.

80 Petri Francisc. de Tonduti Sanlegerij

Principis Perreti, cui concessa fuerat à Sixto V. facultas transferendi quasdam pensiones in fauorem personarum eius familiæ, nominandarum per duas personas in actu translationis nominatas. Rota siquidem censuit, electionem & nominationem personarum illius familiæ, non potuisse fieri per personas deputatas ab ipso Principe post eius obitum, quia ipse Princeps non poterat post mortem suam mandare nominationem & electionem personarum, nec distributionem, & ratam quemlibet concernentem: cum in facultate transferendi esset electa industria personæ dicti Principis: ut fusiùs probat Rota dicta decis. 38. per totam, part. 6. recent.

2 Quamuis enim possit testamento relinqui electio personarum incertarum de certis, prout hoc casu factum fuerat, l. unum ex familia 69. ff. de legat. 2. l. si fideicommissum. §. si fideicommissum, ff. de legat. 3. Couar. de testament. cap. 13. n. 14. aliis in cap. cum tibi.

3 Tamen hoc procederet, si committeretur alicui nudum factum: sed hic commissum fuerat arbitrium, quod fieri non potest quando quis habet potestatem alium deputandi, non ex se, sed ex natura rei, vel ex legis potestate: ut probat Rota d. decis. 38. num. 21.

4 Notandum etiam est, quod licet superius dictum fuerit, translatarium qui non est in quasi possessione exigendi, non posse se iuuare possessione transferentis, quia possessio vnius non est possessio alterius: ex quo sequitur, hoc casu in commissione obtenta per Titularem, non apponi clausulam, sine retardatione solutionis pensionis, ut dictum fuit per Rotam in Brixienfis pensionis, de qua Marchesani. part. 1. de commiss. fol. 561. quæ etiam habetur apud Garf. de benefic. part. 1. cap. 5. num. 470. † tamen quando translatarius intentat viam executiuam, contra quam Titularis obtinet commissionem super nullitate pensionis, seu etiam interponit appellationem, non solet rescribi nisi cum clausula sine retardatione solutionis pensionis. Quidquid in contrarium dicat Vestr. in praxi, lib. 3. cap. ult. num. 2. & 3. cuius fundamentum non subsistit: † quia licet pensio concessa translatario, non sit eadem pensio, sed noua; ideo prior pensio sit planè extincta, & noua creata in fauorem translatarij; Ferret. consil. 53. num. 10.

6 Gig. de pension. quest. 88. num. 8. † & translatarius non habeat ius à transferente, sed à Papa; Abb. in cap. 1. in principio de solut. Rota decis. 1. in fine, de locato, in nouis, Gomel. ad regul. de Triennali, quest. 11. num. 14. & 15. Gabriel. consil. 186. num. 7. lib. 1. † & propterea non possit uti quoad possessionem accessione transferentis, à quo causam non habet; l. Pomponius, §. si liber homo, ff. de acquir. poss. in l. si quis ades, §. libertas, in verbo, integrum ff. de seruitut. urbanor. pradior. & ibi Castrensi. num. 1. † Quidquid aliud sit in cessionario pensionis, cuius fructus cedi possunt, cum consistant in temporalitate, ut superius ostensum fuit; & cessionarius utatur iure cedentis; & sic possit agere executiuè pro terminis decursis, & uti iure cedentis, si sit in quasi possessione exigendi: ut determinauit Rota in Bononien. pensionis 17. Maij 1593. coram Millino num. 1. apud Marchesani. part. 1. fol. 558.

7 Tamen extinctio primæ pensionis translate est momentanea, & non fuit facta ad finem amittendæ pensionis, sed potius ad effectum illam acquirendi alteri; & ideo non est in consideratione, sed ipsa translatio, & creatio, propter quam principaliter extinctio facta fuit, & secundum eam regulari debet; 11 † ad instar solutionis momentanæ quæ consideranda 12 bilis non est: l. qui se soluit, ff. de solut. † sicut etiam

dicatur de renunciatione quæ sit in fauorem alterius cum cessione iurium; quia per illam non inducitur aditio hereditatis, cum non fiat ad fine macquirendi, sed tantum ad effectum alteri cedendi & remittendi: ut per Rotam apud Putem decis. 507. n. 2. in correct. Socin. cons. 53. num. 17. vol. 4. Rota decis. 320. & 323. part. 6. recent. † Vnde rationes in contrarium allegatæ locum haberent, si Ecclesia iam semel à pensionibus & seruitute fuisset liberata; quia tunc si altera similis imponeretur, esset nouum grauen, & omnia interuenire deberent, quæ in prima reservatione requirebantur: sed in translatione non est eadem ratio, quia ut supra dictum est, noua quidem quodammodo dicitur pensio, sed tamen eadem remanet in substantia, cum solum adsit mutatio personæ, & delegatio solutionis alteri faciendæ: Paris. cons. 5. num. 86. lib. 4.

Neque obstat, quod obiectum fuit de manten- 14 tione; quia illa non est questio casus propostii, cum agatur dumtaxat de executione Literarum Apostolicarum, quæ non indigent iustificatione, quando transferens fuit in longissima quasi possessione per spatium triginta annorum, aut pensio Motu proprio Summi Pontificis concessa fuit, & purè, non autem conditionaliter; hoc enim casu, propter honorem Literarum Apostolicarum, exequutio retardari non debet; ut bene per Rotam decis. 122. per totam part. 1. recent. † nam si translatio fuisset concessa 15 conditionaliter, certum est quod causa nullitatis pensionis simpliciter committenda esset, non autem cum clausula, sine retardatione solutionis pensionis, veluti si translationis facultas data fuisset ea conditione quod infra tres menses translatio intimaretur Titulari, qui sub illa conditione consenserat translationi, ita quod cessante dicta intimatione infra terminum, translatio esset nulla, & extincta, prout in casu decisionis de rescript. apud Cassador.

Similiter quando constat notoriè transferentem 16 nullum habuisse ius quoad pensionem tempore translationis, veluti quia transferens longè ante translationem fuerat promotus ad Episcopatum, per quam promotionem vacarunt pensiones quas ipse priùs obtinebat, tunc non conceditur clausula prædicta translatario, quia ex eisdem literis pensionis oritur actio & exceptio nullitatis, seu extinctionis pensionis: & ideo Index debet repellere agentem, donec cognitum fuerit super huiusmodi nullitate, & extinctione; ut copiosè probat Ferret. consil. 53. n. 3. 10. & per totum; † Alioquin executio non retardatur, 17 licet debitor pensionis allegaret pensionem non rectè fuisse translatam, ut probat Marefcot. lib. 1. variar. resol. cap. 21. num. 4.

Verum quidem est, quod si ageretur de pensione 18 translata ex solo consensu Beneficiati, illa clausula, sine retardatione, non esset apponenda in Commissione: quamuis aliud sit quando translatio facta fuit vigore facultatis Literarum Apostolicarum, quia tunc ob illarum reuerentiam illa clausula esset apponenda; quamuis beneficiatus nunquam soluisset pensionem secundo Translatario, sed solum primo: Marefcot. lib. 1. var. resol. cap. 21. n. 17. † & ideo dictus Transla- 19 tarius, qui potius in illo casu dicendus est Cessionarius, rectius agat, si agat ex iure cedentis, cum translatio sine autoritate Summi Pontificis facta, non sit valida, nisi iure cesso ex persona cedentis, ex notatis in d. decis. Bonon. pensionis, coram Millino, apud Marchesani. part. 1. fol. 558. Rota decis. 129. num. 3. part. 1. recent. Lotter. de re benefic. lib. 1. quest. 36. n. 56.

Et notandum est, supradicta procedere, quamuis 20 Translatarius nullam vnquam pensionem percepit

Tract. de Pensionib. Eccles. Cap. XXX. 81

perit; dummodo tamen transferens fuerit in quasi possessione illam exigendi; vt bene & eruditè explicat Salgad. in tract. de Regia prolect. part. 3. cap. 3. num. 42. ad quod confert *Decisio prima de restit. spo-*

21 *liat. in nouo*; † vbi dicitur, quod possessor beneficij potest agere nomine sui beneficij pro annua pensione diu suis predecessoribus soluta, & postea subtrahita; quamuis ipse nunquam fuerit in possessione illam exigendi: verum est tamen quod illa *Decisio* loquitur in aliis terminis, nempe in censu, seu pensione debita Ecclesie; quia illam Ecclesia semper possidet, & sic successor nomine Ecclesie agit pro conseruanda possessione.

22 Competit tamen Translatario remedium immisionis in possessionem, quando constat de legitima facultate transferendi pensionem, & de ipsa translatione subsequuta, nec non de quasi possessione exigendi, quando translatarius pensionis habet subrogationem gratiosam; vt fuit decisum in *recent. decis. 642. num. 1. part. 3. Post. de manutent. obseruat. 55. num. 155.* Quod ampliatur † vt procedat, non obstante clausula, *dummodo pensiones medietatem fructuum non excedant*: quæ alias videretur facere gratiam conditionalem: Quia hoc procedit quando translatio fuit facta purè, illa verò clausula fuit apposta in alio capite separato: vt deciditur *ibid. n. 3. & apud Caualer. decis. 148. num. 1.*

23 Aduertendum quoque est in hac materia translationis pensionum, quod licet quando autoritate Papæ imponitur pensio super beneficio, quod dependet à iurepatronatus laicali, debeat fieri huius patronatus expressio; quia tali casu Papa difficilius mouetur ad assignandam pensionem, vt supra diximus, *cap. 25. in principio.* Quod adeo verum est, vt procedat, quamuis fuisset adiecta in ipsa reservatione pensionis illa clausula, *accedente consensu Patroni*, talis enim clausula referenda est ad resignationem & collationem tituli, non autem ad translationem vel reservationem pensionis: non enim solet huiusmodi clausula inseri in prouisionibus, nisi respectu ipsius collationis beneficij; non autem respectu reservationis, vel translationis pensionis, vt decisum fuit apud Seraphin. *decis. 1264. num. 1.*

24 Sed tamen quamuis in reservatione pensionis super fructibus beneficij spectantis ad iurpatronatus laicorum, non sit necessarius Patroni consensus; tamen debet omnino fieri mentio dicti Iurispatronatus: quia Papa difficilius grauat beneficia dependentia à iurepatronatus laicali, teste Viuian. in *praxi Iurispatronat. lib. 1. cap. 9. num. 26.* quod etiam d. cap. 25. comprobauimus.

25 Supradicta confirmantur à simili: quia in alienatione bonorum Ecclesie patronata non requiritur de necessitate consensus Patroni, vt per DD. in *cap. unico, vt Eccles. benef. sine dimin. confer.* quia ex tali alienatione non fit præiudicium iurispatronatus: vt post Roch. de Curt. in tract. *Iurispatronat. in verbo, honorificum, q. 4. col. 2. in fin. tradit Viuian. d. c. 9. n. 23.*

26 Sed in translatione non est opus vt fiat mentio Iurispatronatus, etiam laicalis; sufficit enim quod illud fuerit expressum in reservatione: & ideo valida est translatio, quamuis illius mentio non fuerit repetita, vt per Rotam, *decis. 505. num. 4. part. 1. recent.* vbi multæ aliæ similes decisiones allegantur.

27 Eodem modo, licet quando secunda imponitur pensio super eodem beneficio, necessariò exprimentur sint pensiones antiquæ super eodem beneficio impositæ, ne Ecclesia nimio onere prægrauetur; vt demonstrauimus in *Quæst. benefic. tom. 1. cap. 6. Boër. decis. 162. per totam, Gíg. de pensionib. quæst. 29. Garl.*

de benefic. part. 1. cap. 5. n. 561. tamen in translatione pensionis iam creatæ & formatæ, non est necesse, vt fiat mentio expressa alterius, seu aliarum pensionum iam antea impositarum super eodem beneficio: Rota *decis. 119. n. 2. part. 4. recent.* † Et ratio est, quia tunc nullam nouam Ecclesie grauamen imponitur: Rota *decis. 46. n. 7. p. 5. recent.* siquidem translatio pensionis non est noua pensio secundum substantiam, sed tantum secundum accidens, quia non extinguitur in effectu, neque alteratur antiqua pensio, sed potius renouatur: vt fusè explicat Lotter. *lib. 1. quæst. 36. n. 64. & mult. seqq.* maxime *n. 75. & 76.* vt etiam explicat Beltramin. ad Gregor. *decis. 18. num. 12.* post Rotam *decis. 73. n. 1. part. 2. recent. & decis. 327. num. 4. part. 1. recent.* vbi quod quamuis in translatione pensionis procedatur per viam cassationis antiquæ, & reservationis nouæ; tamen hoc procedit solum ad certos effectus, scilicet respectu mutationis personæ, vt sciatur quis possit exigere, & vt sciatur per cuius obitum pensio extinguatur. Hoc tamen obiter notandum est, quod ex constitutione Urbani VIII. reuocantur facultates transferendi pensiones semel translatas, quæ effectum fortitæ non sunt: per eundem, apud Barbol. in *decis. Apostol. decis. 570. num. 14.* qua de re copiosius postea agemus.

Præmissa verò adeo vera sunt, vt locum habeant, etiam si ageretur de iurepatronatus Regio; cum pensiones super beneficiis huiusmodi reseruata transferantur per viam renouationis gratiæ antiquæ, quæ non dicitur noua Gratia, sed eadem secundum substantiam: Ideo non est necessaria mentio iurispatronatus etiam Regij; iuxta magis communem opinionem, de qua post multos relatos testatur Couarr. *pract. quæst. cap. 36. num. 12.* Neque obstat, quod sub generali dispositione beneficiorum, non veniant illa quæ sunt de iurepatronatus maxime Regio: Quia illud intelligendum est, vt locum habeat, quatenus fieret præiudicium iurispatronatus: vt per Rotam *decis. 307. num. 1. part. 3. recent.*

Similiter in facultate transferendi pensiones non est de necessitate facienda mentio litis pendens super pensione translata, non solum quando lis est calumniosa, vt per Cassad. *decis. 7. n. 1. de dolo & contumacia, & decis. 5. n. 3. vt lite pendente*; sed etiam generaliter in quacumque lite mora; quia expressio litis non redderet Papam difficiliorem ad concedendam translationem, siquidem cassatio antiquæ pensionis, quæ est correspectiua ad reservationem nouæ, quæ producit per translationem, non auget aliquod onus Ecclesie. † Vnde potest translatio fieri autoritate Papæ sine consensu habentis beneficium, & sine aliqua causæ cognitione, quia non grauat possessor beneficij, nam æquè morti proximus esse potest transferens, sicut translatarius; Patif. *cons. 5. num. 85. & 86. lib. 4. Flamin. de resignat. lib. 6. quæst. 4. n. 25. Garl. de benefic. par. 1. cap. 5. n. 256. usque ad 260. Gratian. discept. 535. num. 235. & 24.*

Ex iis autem quæ superius diximus, nempe translationem pensionis non producere nouam pensionem quoad substantiam, resultat alia notabilis conclusio, nempe fideiussiones & obligationes factas in pensionis reservatione, illas & validas remanere in ipsa translatione in fauorem translatarij, cum per translationem nullum grauamen nouum inferatur respectu personæ debentis soluere; vt aduertit Lotter. *de re benefic. lib. 1. quæst. 36. num. 76.* Gratian. *discept. forens. cap. 45. n. 14.* Add. ad Gregor. *decis. 445. n. 9.* & probatur ex decisione Rotæ inserta apud Garl. *de benefic. lib. 1. cap. 5. num. 257.* † vbi etiam dicitur, translationem pensionis esse validam, quamuis non fuerit

82 Petri Francisc de Tonduti Sanlegerij

fuerit intimata possessori beneficij pensione grauat: vide *decis.* 278, n.6. apud Merlinum. Immo etiam si facta fuerit in absentia translatarij, dummodo Notarius pro eo fuerit stipulatus, interuenierit iuramen-

tum, quod supplet absentiam; vel quod interuenierit tacita saltem ratificatio, quae in fauorabilibus & lucratiuis inducitur per solam scientiam: Couart. in *rubr. de testam. parti.* 3. n.13.

CAPVT XXXI. ARGVMENTVM.

RANSLATIO pensionis non potest fieri nisi inter personas capaces, veluti in Clericali caractere insignitas. Quid de illegitimo, etiam in Ecclesijs Cathedralibus? Quid de translatione à patre facta in filium legitimum, vel illegitimum, maximè super Ecclesia quam pater obtinuit? & enumerantur casus in quibus pater filio illegitimo aliquid conferre possit, aut nepotibus ex eo, circa beneficia paterna. Et diffusius explicantur dicta *cap. praecedent.*, num. 27. circa expressionem pensionum antea impositarum, tam in impositione, quam in translatione pensionis. Quando facultas transferendi fuit limitata, quis teneatur probare translationem esse conformem facultati.

SVMMARIVM.

- 1 Facultas transferendi pensiones intelligitur quod translatio fiat in personas capaces.
- 2 Is, in quem pensio transfertur, debet esse Clericus.
- 3 Quando in facultate transferendi adest clausula, postquam Clericali caractere fuerit insignitus, sufficit Clericatum post promotionem, seu translationem pensionis superueniens.
- 4 Stante illa clausula, pensio non debetur nisi post Clericatum.
- 5 Clericatum obtinens à non suo Episcopo, non est capax pensionis, nec translationis illius.
- 6 Illegitimus efficitur capax pensionis ex eo quod Clericatum obtinuit, etiam super Ecclesijs Cathedralibus.
- 7 Pensio consideratur, tanquam res temporalis, distincta, & separata à beneficio.
- 8 Praesumptio boni iuris oritur ad fauorem illegitimi, ex diuturna illius possessione exigendi pensionem.
- 9 Promotus ad Ordines maiores, quamvis illegitimus, eo ipso capax est pensionum etiam super Cathedralibus.
- 10 Pensio super Cathedralibus non indiget speciali expressione, quando concessio facta fuit verbis amplissimis.
- 11 Derogatio Concilij Tridentini quoad illegitimos, sufficit quod interueniat in reservatione pensionis, quamvis non adsit in translatione.
- 12 Illegitimus incapax est pensionis, quae datur in titulum beneficij.
- 13 Episcopus dispensare potest ad minores Ordines super defectu Natalium, ex quacunque causa defectus proueniat.
- 14 Dispenatio Episcopi super defectu Natalium ad minores Ordines, porrigit effectum ad alienam Diocesim.
- 15 Solus Papa dispensat illegitimum ad maiores Ordines, & ad beneficia curata, necnon ad Dignitates Ecclesiasticas.
- 16 Qui facultatem habet pensiones transferendi, potest illas transferre in fauorem proprij filij.
- 17 Translatio pensionis fieri non potest in fauorem filij illegitimi super beneficio paterno.
- 18 Contrarium tenuit Gigas, sed eius opinio aduersatur Concilio Tridentino.
- 19 Quando pensio est imposita super alio beneficio situm in alia Ecclesia diuersa ab ea, in qua pater beneficium obtinuit, valet translatio facta per patrem filio illegitimo.
- 20 Quando praesumatur fraus in resignatione cum reservatione pensionis per Tertium filio etiam legitimo soluenda.
- 21 Virum filius possit habere pensionem, patre mortuo, si filius sit illegitimus, in eadem Ecclesia, sed super diuersa praebenda ab ea quam pater obtinebat? resoluitur affirmatiue.
- 22 Limitatur ut non procedat, quando agitur de pensione erecta in titulum beneficij.
- 23 Pensionem in fraudem Concilij pater in filium illegitimum transferre non potest.
- 24 Filius succedere potest in beneficio paterno mediati.
- 25 Nepotes legitimi ex filio illegitimo habemur pro legitimis, dum agitur de beneficio Aui.
- 26 Filius legitimus in eadem Ecclesia cum patre beneficium habere non potest, sed pensionem potest.
- 27 Filius illegitimus non potest obtinere beneficium, quod pater minus pacifice possedit.
- 28 Ampliatur, etiamsi pater solam in Choro sedem habuisset.
- 29 Filius potest esse Capellanus amouibilis in Ecclesia, in qua pater fuit etiam Capellanus amouibilis.
- 30 Filius illegitimus virum prohibeatur canere, vel ministrare in Ecclesia, in qua pater habuit, vel habet beneficium.
- 31 Pater illegitimus non prohibetur habere beneficium in Ecclesia, in qua fuit eius filius.
- 32 Per promotionem ad Episcopatum pensiones extinguuntur.
- 33 Facultas retinendi pensiones non comprehendit facultates illas transferendi, nec è contra.
- 34 Facultas transferendi pensiones virum sit odiosa? & quomodo.
- 35 Quando iam pensio fuit imposita super aliquo beneficio debet illius fieri mentio in reservatione secundae pensionis.
- 36 Ampliatur ut procedat, quamvis secunda pensio esset Motu proprio reservata.
- 37 Motus proprius nihil operatur, quando agitur de praedictio Tertij.
- 38 Quando prima pensio est nulla, non est de necessitate exprimenda in inscriptione secundae.
- 39 Validitas prima pensionis probatur leuioribus probationibus.